

til at indeholde Panteattefter og Eiendomsbevis for Skibe. Et lille Tilløb dertil er allerede gjort i denne Lov, idet der i § 20 er omtalt, at man kan faae en Udskrift af Registreringsprotokollen imod at erlægge et Gebyr; dette har jo i en vis Henseende Noget tilfælles med en Panteatteft.

J. Nee: Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at nærværende Lov i det Hele taget afhjælper et Savn, som maaskee allerede altfor længe har været tilstede, og jeg troer ogsaa, at de Forandringer, som Loven er undergaaet i Landstinget, ere virkelige Forbedringer. Der er imidlertid et Par Paragrapher, om hvilke jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger. Naar det saaledes i § 2 hedder, at undtagne fra Bestemmelserne om Registrering og Nationalitetscertificat ere alle Fartøier, der fare i indenrigs Fart, af 10 Tons Drægtighed, det vil altsaa sige af 5 Commercelæsters Størrelse, saa kan jeg finde det fuldkommen rigtigt, at der gives en Bestemmelse om, at mindre Skibe skulle være fritagne for Registrering, hvis de fare i indenrigs Fart, og naar der, som her er Tilfældet, udtrykkeligt tilføies, at de kunne optages, forsaavidt Eierne ere villige hertil, men jeg indseer ikke, hvorfor man er bleven staaende ved saa smaa Skibe. Dersom Bestemmelsen virkelig skal have nogen Betydning, saa troer jeg, man bør gaae videre og undtage Skibe paa 20 Tons, altsaa af 10 Commercelæsters Drægtighed, fra Bestemmelsen om Registrering. Med Hensyn til, hvad der er ytret om Navnesforandringen, kan jeg forsaavidt ikke have Noget mod, hvad der her er bestemt i Lovudkastet; kun forekommer det mig mindre rigtigt, naar det er sagt, at, naar et Skib skifter Eier, og vedkommende Eier ønsker, at Skibet skal have et nyt Navn, da skal der udstedes et nyt Registreringscertificat. Noget Saadant troer jeg ikke er nødvendigt, og jeg troer derfor, at Bestemmelsen derom burde udgaae. Naar den ærede sidste Taler har anseet det for ønskeligt, at Registreringsprotokollen tillige var et Slags Panteprotocol, da maa det vistnok ansees for tvivlsomt, at noget Saadant kan finde Sted. Et Skib er dog kun rørlig Eiendom, og det vilde vistnok være forbundet med væsentlige

Hindringer at træffe saadanne Foranstaltninger, som den ærede Taler sigtede til.

Finantsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) fremsatte angaaende § 1, maa jeg i al Almindelighed udtale mig for, at der ikke gjøres nogen Forandring i den Redaction af denne Paragraph, som nu foreligger. Dette Forhold har sine særegne Vanskeligheder, og da Paragraphen, saaledes som den nu foreligger, er kommen tilstede ved Forhandlinger gennem samtlige vedkommende Autoriteter, deriblandt Udenrigsministeriet, maa jeg meget ønske, at man ikke af Skjønsheds-hensyn vil foretage nogen Forandring deri. Paragraphen indeholder, som den nu foreligger, alle de Momenter, der bør komme i Betragtning, ikke blot ifølge den Praxis, som har udbannet sig hos os, men ogsaa ifølge hvad der er vedtaget af de store søfarende Nationer, og den er i alt Væsentligt overensstemmende med den norske Placat af 1860, hvorefter det hele System her er indrettet. — Jeg kan heller ikke undlade at bemærke, at jeg i det Hele taget maatte ansee det for uheldigt, om man vilde indlade sig paa at definere Begrebet „Statsborger“ i en Lov som denne, hvori man dog ikke kan udtømme dette Begreb, men væsentligt kun kan fastholde de Momenter, der her komme i Betragtning. Det er ogsaa i Formen undgaaet ved det Forslag, der er valgt af Landstinget, hvilket jeg kun har kunnet betragte som en Redaction, der i alt Fald er noget smukkere end den, der af mig var foreslaaet, og det er blevet sat ind med min Tilslutning. — De øvrige Bemærkninger, der ere gjorte ved Loven, have væsentlig angaaet Specialiteter, som altsaa ikke egentlig ligge for til denne Behandling, men som først kunne komme under nærmere Forhandling, ifald der af ærede Medlemmer maatte blive stillet Endringsforslag i de omhandlede Retninger. Det forekommer mig imidlertid, at de allerfleste af de Bemærkninger, der ere gjorte, ere af en saadan Bessaffenhed, at det ikke af den Grund var værd at sende Loven tilbage til det andet Thing. Man har i Særdeleshed været ved Navnesforandringen; men jeg vil bede ærede